TG-OM-162-17

Wola Justowska.

W. Lwowskie. Spr. Kon. Hist Szt. PAU. IV. 69.
Lwów 1891.

Jodocus Justus Decius ojciec, zdobyty król. kwot. ok. 1534 r. wspomniany potem we wsi Woli ... i inwent dotąd przy kaplicy pomocniczej w Bartłomieja Bereccego ... W opisanym niedawno testamencie B. znajdujemy Decyjusza wyraźnego jego ostatniej woli. We wszystkim się w prośbie, czyli ovi: Bernardinus Zanolinus Cyprianum, Jan Ciuire Sienny i Filip syn Bartłomieja z Fiesole, którzy zaciągnęli dług u Decjusza na rachunek robót na Woli, przyjęli na własną rękę, budując potem lub też wykonując projekt Bereccego, ale to pewno, że całej tej pracy kościoła odrodzenia w dzisiejszym potem na Woli trudno się było dopatrzeć! ... ten budynek wszelkie cechy typu kościołów nie przypomina ale co najwięcej do XVII należałby wieku. Zdawały się mogło, że pierwotny potem na Woli z czasów Zygm., dzieło włoskich artystów, ten który opisuje podróż Jemielii w wiersz na cześć Decjusza, który Starowolski nazywa "castellum elegantissimum, industrie Thelesini opificum ex tuchum" z Tet na imię w pobliżu miejscu, gdyby nie odległość

TG-OM-162-17

w piwnicach hallmarkt bardzo nie
płytko nerwowych, gdyby nie ślady
odnajdowane przeróbki i odmienne
w czasie ostatnich restauracji granicy
Mam to z relacji p. Mastorego ... że pier-
wotny portal stoi na fundamentach
dawnego, ale tamten rozrzucał się
więcej w stronę dziedzińca, ku zachod-
wi, gdyż znaleziono tu fundamenty
przedłużające się nawet w murach wewnętrznych.
Sklepione piwnice dzisiejsze były uzu-
pełnieniem starego założenia z wejściami poniżej bramy dziedzińca
wspomnianego wyżej. W piwnicach
są oddzielne komory. P. Kustosz do-
myśla się, że tu dzisiaj murowane
dwór dziedziniec, tj. oficyny, gdzie mieścił
i dzisiejsze kaplice, dla grubości ich
zabudowań przyległych, a stąd piękne
schody, które od frontu zabrano
w ostatnich czasach, jednak brony bastion
galerii frontowej są stare i ich ułożenie
nie pomocne w piwnicach. Są to
części oryginalnych formy dawnych

oraz kamieni z rentbami i intrados-
arkad. Jedne i drugie przypominają
zupełnie ornamentacyjne kapitele
wyżej opisane, itd.

TG-OM-162-17

Król.
119/27

TG-OM-162-17

Clunicl. Antoni.
Szkice historyczne
Urzędy 1939-1947 str. 184.

Henryka (Ewa Antoniewska II voto Szczyglowa)
wyszła powtórnie 15. stycz. 1845 za mąż
tj. za hr. Kazimierza Uruskiego. Ten
kupił dla niej i swoich majątek
od Aleks. Mieroszewskiego Wolę Justowską
za 660000 zł. Niewątpliwie ze hr. Uruskim
pobrali się przed ustawieniem na woli
Uruskiej, kiedy Gielasin w r. 1853, hr.
mieszkał i [illegible] ich [illegible].

TG-OM-162-17

Bonacki Adam.

Herbarz Polski Wagnera 1901. IV. 183.

Bonacki h. Topór. Jakub Andrzej Dietrich, (= Deutsch, Niemiec) przyjął do Polski herb swój w Toruniu 1539. r. Drugi syn Jakuba Just Ludwik, zmarły autor scholastyk król. 1517. burmistrz Królewca 1528, rajca 1533-39, burgrabia wielki 1533 dziedzic Bregenet i Woli Chechnickiej pod Ursk., żonaty dotąd od niego wolą Just - zmarł 1545. zostawiwszy z żoną Anną, córki Jannellę Magdalenę, trzech synów i pięć córek. Od to miał być przyjęty do herbu Topór przez Tetzydlickich.

Synowie: Jan, wójt piotrkowski † 1554 bezpotomnie

Just Ludwik, dworzanin król. burgrabia wielki po ojcu, zastępca 1549, a zapewne ekonom 1553, i rajca bezdzietnie koło 1570.

Ludwik, burgrabia Królewski 1553, sekretarz królewski 1565. Wielkorządca Prus 1570 i rajca elbląski, wydziedziczył Woli i Bregenet. 1574. ożenił się Melzing zmarł 1576 bezdzietnie, zostawiwszy córkę.